

- 1 ר' פרידל אל בון: יישורן לאגדה רוחנית. אלותם ייביאו תבאו אליהם את אחדותם אשר אין לנו מונע מכך ובקוינטינון את קיומינו והבאים את מניין ראשית שאותם יובילו לה. ר' קריין כב' ג' עילויין
- 2 וספריהם לכם מוקדמתם. השחתת מיטים היבאים את עמר הנושא שעש שבחות תמיינית חיקיונית: וקריא כט' וקריא כט' ומתחשבים ברכובם להם תנעה שהסתם שני עשרים סלת תרמיהו תחנינה תחנינה. ברוכרים ליל': ר' קריין כב' ג' עילויין (ד' סמ'): מתעלין ממעלה למלמד במקצת ומכבבין: מי גרם לחרזרות. כן כייל' ולפיכיו עירובן סדרות עם בקיס בר'.
- 3 סיס חיל' נמבי כנון ציינטו חומו לאס זמבי נצמי נחל מלחת ויכולין גען גאנקזוי לדיליכ' למ' ג' עילויין (ד' סמ'): אין ביטול רשות מילך להילך ועד דצלחו כי פlein פלייל: **מפלגא דיזמא לפניא.** לא לטענימה לדלמר במקצת עילויין (ד' סמ'): מתעלין ממעלה ממעלה וחוילין ומכובבין: מי גרם לחרזרות. כן כייל' ולפיכיו עירובן סדרות עם בקיס בר'.

רַב נְפִים גָּאוֹן

בצלם עילינו הצל רבי יומן פקיק
 כל"ס בון עילינו בון גל עליינו וכלה
 יומן קי"ל: לא לבל אמר רב**י**
אליעזר מבשדי מצה דוחין את השבת.
 לקמן מפרק למלת כל מזות טבאות
 ומזוזה וכ"פ גל כל מזות טבאות
 בצתם חמר לי' לילען סמכתין ידע
צפת טביה טביה טביה טביה טביה טביה
 נכלוור דמי גל דאלטן דמליך**ו**
ר' הילען ג' ס' קוס גמלין גליים
 ומזוזה ממילך ווימל דמלכיתין לדו
צפת וטביה טביה טביה טביה טביה טביה
 נילאת ומזוזה מגילה דמילס דין טום
 למיכתליה דוחין צפת דריין ענמה
 דומס צפת הצל נילאת ומזוזה גן
צמאותן לחיית צפת:
תאמיר בשתי הלחמים שם מאצא
קצור איננו קוצר. מיאצא
 מהי קר פלין דיטין גופס וליפ**ו**
 מינס מס קעומן שףן על פי צמנוע
קצור קולד קרף צמי סלטס לח מלך
 דארם מושביה בצד אחד מושביה**ו**
 וקדר קולד וילוף מינס תלמי מיכתין**ו**
דינוף מינס קולד קיליס טביה צעלטם
 יורי לה ברזקיין ברזקיין ברזקיין**ו**
 פרק ט' וב' אליעזר אמור.
 ואכתי מושביה בצד 'א' האות,
 ומשמעו לה' ל' אליעזר
 דאמר מושפה מנד צד
 למדין מושפה לא' שאע'ג**ו**
 שלא מושגן ל' אליעזר
 בפיישוש שאסמא דרב' ה' יוויעט
 אונגוור תורו מושביה בצד'
 גודה בפרק המפלת גוד' בצד'
 מושפה מנד אחור ל' שטמאנין
 מושפה מינין אין מסביה, לר' לבנן
 למידין ומשיבין, ה' האול' גן
 אליעזר ג' נורם כי' שטמאנין,
 כי' אונג'זא'ר' ר' יהושע חברו
 של' ר' אליעזר אמור' עני'
 דף סב (השנה) שעבאלין דלו
 והם ה' האל' בצד' בדולקה
 בה' חדבון אל' ג' שטמאניל
 והואר שי' לויל דרכ' מילידין
 כי' מושפה מנד אחור מילידין
 ומשיבין, עני' כי' אליעזר
 בצלל הקומסן שעשו גן
 וסבור כמותן. שאילו היה
 חלוק עילינו בצד' ה' הה
 נורם כי' שטמאניל, ואילו
 של' החוכמה ה' הולקה אליא
 בצד' שטמאניל בצד' מילידין
 כי' אליעזר אחור שי' ה' והמכין
 וכרבנן סבריא לה'. ונמכן
 אמורםושביה בצד' אחד מושביה**ו**
 ומשיבין. לא' שכל הכותבים
 נהו אחוריו ה' הורו בו בצד'
 וזה ה' הורו יושבאלון ה' הולק.
 בפיישוש שהא הולק.

(ט) הן גורמים מודיעין מהן
הנומינט מושג רשותו בראוי
ר' יוסעא טה טה סבר מושג
הנומינט מושג טה טה כבש
כלה דבש ומשען טה טה כבש
ט' ד' טה טה מושג כבש

רביינו חננאל (המשך)

עומרו היה בא בשעת מ"ג סאין וכיר, תיר' התקיר איב מתנהה בכו'ריה, מה תיל' צב
שם לא מנא קמה בא'ן העוממי תיל' התקיר כי, עט' ליט' ליט' שפֿעמאָן ליגזער
שבת, ת"ל תקירות כל השוא תקיר מ' תקירות אפלוי שבשת אפלויו זיטס בטומאה.
ב' כ' בגוטס (ונפסחון) שנובע מה' ענין רשות השופט ענין, מניין רשות השופט ענין, שולחן
הסדר והזמנה שוחה בון בונגוטס, מניין רשות השופט ענין, ואפלוי רשות השופט ענין, גו' לה' חותם
או מאער' ה', בקע מעד או דוד בליל', פושט הא' וטלחה לילה, ואפלוי ר' או לאילען
ן טליתו עשה בטוחו בשעת השוא חי'ב. אמרין מ' ש' הגי אוקומינא

אפשר דמבל' רשות
במיס מליין למיל
כל חדר וס לזרות דכוולא
לטולונג מן החדר נמיין מה

לתוכו והכא בתים כי לא עירבו נמי כמאן דשתיימן דמו ייכא אפשר דמבטלי כי חד סוף סוף בית פישר דמצפרא ועד פלנונה דומיא ולפניא יידנא דאיתיה להאי ר' רב אש' מי גרם וליכא אמר ר' חייא לכל אמר ר' אליעזר ת השבת שהריathy לא למדון ר' א"א אלא אליעזר אומר מנין שדורין את השבת נאמרה הבאה בשתי וורה בעומר מכשירין באה האמורה בשתיות השבת מופני דאי לך מה לעומר שכן הgambar בראשי הלהקה

“צער לאי אפנוי מופני
את עומר ראשית
וועם הביאכם למה לי
פנעה מצד אחד הווא
דאמאר מופנה מצד
ת’תביאו רבייא הווא
מעוטי לולב ז והתニア
זיזן את השבת דבריו
זה והתニア סוכה וככל
מצח וככל משורייה
ר’ רבי אליעזר ואלא
שופר וככל מ廚רייו
א” אמר רב אדא בר
טלייתו ומווה לפתחו
סם ציעץ טלייתו ועשה
זיב מאי טעמא אמר
כבעם להם זמן אמר
איין קבע להם זמן זמן
כל

פָּר וַיְיִצְחָק וַיֹּאמֶר לְהַקְרֵב קָרְבָּן וְנוֹמֵר
בְּמִסְבֵּטָה וְאַזְעֲזָה. זֶה כִּי בְּמִסְבֵּטָה
חַדְרוֹת פָּתֻחוֹת נִמְצִיאוֹ: כִּי מִן דְּסַפִּים דְּמִינֵּי
לְקַמְּנִי כְּזוֹ דְּסַמְּחָה חַדְרוֹת מִפְּסִיקּוֹת בִּינִים שְׁלֵמָה קַדְמִים מַוְיִילָן נִלְשָׁה:
אֲפָאָר וְדַמְצָלִי. צִי לְקַדְמִיט אֲפָמָל רְשֹׁות צִיךְּלָה נִסְתָּר גַּגְּזִי

(6) שְׁנִיאַרְבִּין, ב. י.ו.: מָה: עֲדָה
 (5) קְזַבְּרִים, ב. (ט) כְּמוֹמָעָן
 (4) סְכָנָה, מ. (ט) סְמָדָה, ג. (ט)
 (1) קְדֻשָּׁה, ב. (ט)

הש"מ

כמ' לא כלב א"ר טבשידר
אנצ'ה, קא נון צוּקָן
ספער גאנזען, ר' ש' ז'וֹבָן
ושמע' ל' ד' ר' א' ו' ז'וֹבָן
וואו אונדער. דען, י' פְּרַטְּסָן
נומָן קא ע' ע' ד' ס' טְמִימָן
י' ג' ג' ע' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
אנצ'ה ו' ז'וֹבָן פְּלִינְדֵּר
ערבעוינן ע' טוֹנְגָן ק' ג' ג' ג'
ה' ר' ז'וֹבָן ד' ס' ג' ג' ג' ג'
בלוטסן טוֹנְגָן, ו' ז'וֹבָן ס' מְסָדֶה
ו' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
כענ' דאנל פ' ג' מ' מ' מ' מ'

רשות

רביינו חננאל